

„Discriminarea nu este doar o încălcare a drepturilor omului, ci un fenomen cu efecte devastatoare asupra dezvoltării capitalului social și economic al țării”

Andrei Brighidin, membru al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității

Femeile însărcinate – potențiale victime ale discriminării în muncă

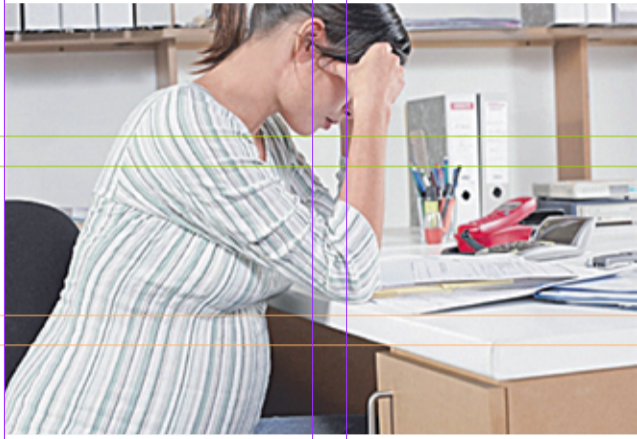

Foto-simbol, sursă: www.evetrahmincojlu.com

Deși discriminarea în câmpul muncii este interzisă prin lege, femeile din Republica Moldova se mai confruntă cu această problemă.

Dovadă o constituie adresările și plângerile venite la Inspectoratul de Stat al Muncii din partea unor femei pe care angajatorii le obligă să se concedieze când află că subalternele vor deveni mame. Dumitru Stăvilă, directorul Inspectoratului, afirmă că în perioada sarcinii legea garan-

tează femeii un program mai lejer de muncă, iar unii patroni nu vor să accepte asta. „Unele femei s-au plâns că sunt somate de angajatori să scrie cerere de concediere, invocându-se diverse motive.

Le recomand doamnelor să nu se lase intimidare, să le solicite patronilor motivele în scris și să se adreseze organelor abilitate: Consiliului pentru prevenirea discriminării sau chiar în instanța de judecată”, a spus Dumitru Stăvilă.

Sorina Macrinici, avocată la Centrul de Resurse Juridice din Moldova (CRJM), spune că persoanele care invocă discriminarea în câmpul muncii pot fi reprezentate gratuit, până în luna august 2014, de către juriștii CRJM în instanța de judecată sau în fața Consiliului pentru prevenirea și combaterea discriminării și asigurarea egalității. Petițiile pot fi expediate la adresa de e-mail: sorina.macrinici@crjm.org

Asistență juridică gratuită pentru persoanele discriminate în câmpul muncii

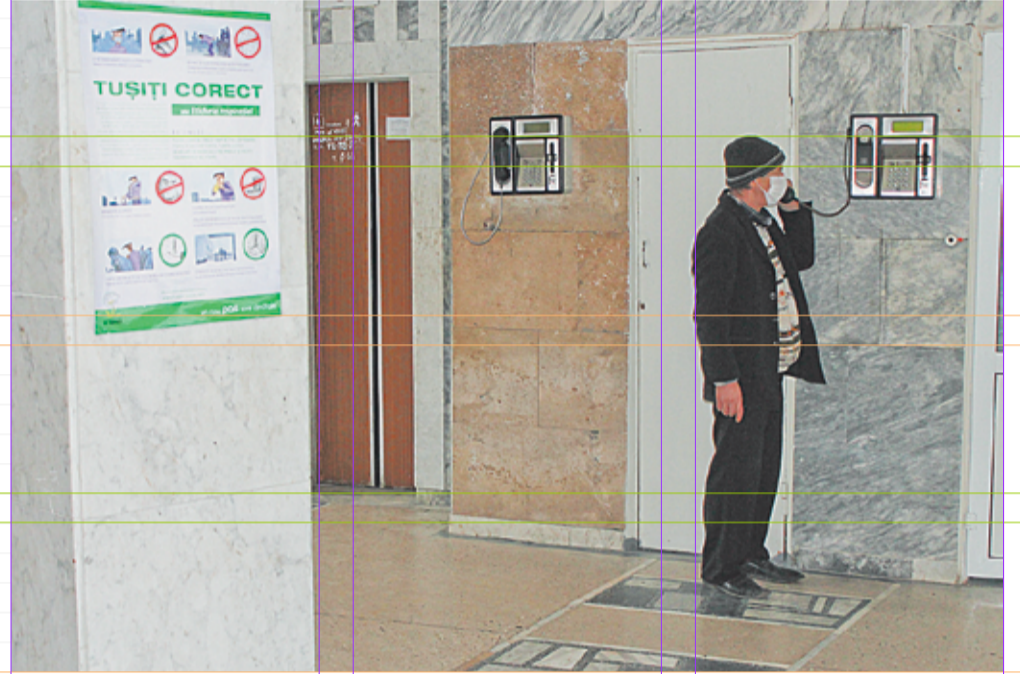
Legea cu privire la asigurarea egalității stipulează că hărțuirea angajatului de către patron este considerată o acțiune discriminatorie, la fel ca și refuzul neîntemeiat de angajare a persoanei sau distribuția diferențiată fără temei a sarcinilor de lucru. Angajatorul este obligat să amplaseze în locuri accesibile pentru toți salariații prevederile legale care garantează respectarea egalității de șanse și de tratament la locul de muncă.

Institutul de Ftiziopneumologie „nu are telefoane pentru bolnavi”

Pacienții diagnosticați cu tuberculoză, internați la Institutul de Ftiziopneumologie „Chiril Draganiuc” din Chișinău se plâng că angajații spitalului nu le permit să comunice cu rudele de acasă prin intermediul telefonului fix din interiorul instituției. Experții susțin că prin această atitudine discriminatorie, este încălcat dreptul pacienților de a menține legătura cu familiile lor.

Vasile locuiește într-un sat din sudul Moldovei. Cu două luni în urmă, a fost diagnosticat cu tuberculoză și internat la Institutul de Ftiziopneumologie din Chișinău. Pentru că satul de baștină este departe de Capitală, rudele vin mai rar pe la el și singura modalitate de a comunica cu familia ar fi legătura telefonică. Vasile nu are telefon mobil, de aceea rudele au încercat de câteva ori să vorbească cu el la telefonul fix din spital, însă angajații instituției medicale au refuzat să-l cheme la telefon. „Soția sună la recepție și vrea să vorbească cu mine pentru a mă întreba de ce am nevoie. Infirmierele îi răspund însă că pacienții nu au voie să vorbească la telefonul de la recepție”, spune Vasile.

Constantin, un alt pacient de aici, spune că și el a avut o situație similară. „O singură dată a sunat feciorul și nu am fost chemat la telefon. Am fost nevoit să cumpăr o cartelă telefonică, i-am dat-o unui coleg de cameră care are telefon mobil și în așa fel am vorbit cu băiatul. Așa procedează toți bolnavii de aici care nu au telefon mobil. Dacă nu ai telefon și nici bani să cumperi o cartelă, atunci nu poți vorbi cu cei de-acasă”, dă din umeri nedumerit bărbatul. El afirmă că, ar fi bine ca administrația spitalului, cel puțin o dată în săp-

tămână, să le permită rudele să îi sune la telefonul din interiorul spitalului.

Vicedirectorul spitalului: „Să-mi spuneți, vă rog, care pacienți s-au plâns”

Administrația spitalului neagă acuzațiile și afirmă că pacienții sunt chemați la telefon, iar în cazurile relatate, probabil, doamnele de la recepție erau prea ocupate. „Se prea poate ca, în acele momente, angajatele spitalului să nu fie disponibile sau să fie prea ocupate. Să-mi spuneți, vă rog, care pacienți s-au plâns?”, ne-a răspuns cu o întrebare doamna Sofia Alexandru, vicedirectorul medical al Institutului de Ftiziopneumologie.

Pentru a ne convinge dacă pacienții sunt chemați la telefon, am sunat la recepția unei secții din cadrul spitalului și am solicitat să-l cheme pe un pacient la telefon. O doamnă de la celălalt capăt al firului ne-a răspuns însă că în spital pacienții nu sunt chemați la telefon, deoarece: „Insti-

tuția nu are telefoane pentru bolnavi”. Ea ne-a spus că pacientul poate fi apelat doar la telefonul mobil.

Viorel Soltan, directorul Centrului Politici și Analize în Sănătate (PAS), afirmă că administrația instituției medicale trebuie neapărat să le ofere posibilitatea pacienților internați să vorbească cu rudele lor și să nu le încalce acest drept. „Pacienții de acolo sunt nevoiți să stea internați în spital câteva luni de zile și asta din cauza tratamentului strict la care sunt supuși. În această perioadă, pacientul are nevoie de suportul familiei, iar administrația spitalului trebuie să se ocupe de acest lucru”, susține directorul Centrului PAS.

Legislația impune atitudine respectuoasă față de pacienți

Mihail Ciocanu, vicedirectorul Sănătății, ne-a declarat că nu există nici un regulament care le-ar interzice pacienților să vorbească la telefonul din interiorul spitalului. „Vom soluționa problema respectivă

și vom emite un ordin prin care vom dispune ca pacienții să fie chemați la telefon atunci când sunt sunați de rudele de acasă”, spune viceministrul Sănătății.

Respectarea drepturilor pacienților de către instituțiile medicale este invocată în câteva acte normative. Astfel, Legea cu privire la controlul și profilaxia tuberculozei prevede ca bolnavii de tuberculoză să aibă dreptul la o atitudine umană și respectuoasă din partea personalului medical și al altor persoane participante la acordarea de asistență medicală antituberculoasă. O normă similară e stipulată și în Legea cu privire la drepturile și responsabilitățile pacientului. Potrivit acesteia, „pacientul are dreptul la atitudine respectuoasă și umană din partea prestatorului de servicii de sănătate, indiferent de vârstă, sex, apartenență etnică, statut socio-economic, convingeri politice și religioase”.

Notă: Prenumele pacienților au fost schimbate pentru a-i proteja

Din Legea cu privire la asigurarea egalității:

Articolul 8. Interzicerea discriminării privind accesul la serviciile și bunurile disponibile publicului

Este interzisă orice formă de discriminare privind accesul persoanelor la:

- a) serviciile oferite de autoritățile publice;
- b) serviciile de asistență medicală și alte servicii de sănătate;
- c) serviciile de protecție socială;
- d) serviciile bancare și financiare;
- e) serviciile de transport;
- f) serviciile culturale și de agrement;
- g) vânzarea sau închirierea de bunuri mobile sau imobile;
- h) alte servicii și bunuri disponibile publicului.

LINIA VERDE NEDISCRIMINARE
Pe parcursul lunii noiembrie și în prima jumătate a lunii decembrie 2013, la Linia Verde Nediscriminare **0.800.38003** au fost înregistrate **107** apeluri telefonice.

Așa DA

- bolnav de tuberculoză, suferă de tuberculoză, bolnav TBC
- persoană care trăiește cu HIV
- bolnav de SIDA, suferă de SIDA

Așa NU

- tuberculoznic, infectat cu tuberculoză
- infectat cu HIV
- infectat cu SIDA